

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysla v právní věci **žalobce: D. J. B.W., zastoupeného Mgr. Petrou Schinnenburgovou, advokátkou, se sídlem V Nových domcích 13, Praha 10, proti žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2010, čj. DSH/7117/10**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.5.2010, čj. DSH/7117/10 (*dále jen rozhodnutí žalovaného*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nepomuk (*dále jen městský úřad*) ze dne 26.3.2010, čj. DOP/116/2010-Han (*dále jen rozhodnutí městského úřadu*), jímž nebylo vyhověno žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění skupiny B v České republice.

II. Důvody žaloby

2. Žalobce namítal, že jeho žádosti o udělení řidičského oprávnění na území České republiky nebylo městským úřadem vyhověno v protiprávně obnoveném řízení. Navrhoval proto, aby soud prohlásil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů za nicotná a neshledá-li je nicotnými, aby je zrušil pro nezákonnost.

3. Městský úřad zdůvodnil zahájení správního řízení ve věci obnovy řízení o udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu č. ED 668140 pouze tím, že žalobce nesplnil podmínku stanovenou v § 2 písm. hh) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (*dále jen zákon o silničním provozu*). Dle žalobce však nebyly splněny podmínky § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen správní řád*). Nevyšly totiž najevo žádné skutečnosti, které mohly odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, a na novém řízení nebyl veřejný zájem. Ten nebyl městským úřadem ani deklarován. Přitom obě uvedené podmínky musí být splněny současně. Tvrzení žalovaného, že městský úřad postupoval v souladu s veřejným zájmem s cílem, aby na základě zjištěného stavu byla otázka udělení či neudělení řidičského oprávnění uvedena do souladu s příslušnou právní úpravou, není způsobilé zhojit nesplnění základní podmínky § 100 správního řádu na počátku řízení. Veřejný zájem musí správní orgány jednoznačně a nezaměnitelně označit od počátku řízení tak, aby bylo účastníkům umožněno se neoprávněné obnově řízení bránit. Pokud bylo řízení obnoveno v rozporu s platným právem, veškerá rozhodnutí vydaná v jeho rámci jsou absolutně neplatná a neúčinná, tedy nicotná.

4. Městský úřad odůvodnil obnovu řízení odkazem na nesplněnou podmínku podle § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, který však neupravuje podmínky k udělení řidičského oprávnění a vydání řidičského průkazu, ale řeší místní a věcnou příslušnost správního úřadu, což je zřejmé již z názvu „Vymezení základních pojmů“. Podmínky udělení a držení řidičského oprávnění jsou upraveny v § 82 zákona o silničním provozu. Mezi účastníky není sporné splnění podmínek k udělení řidičského oprávnění podle § 82 odst. 1 písm. a), b), c), e), f). Spornou je otázka splnění podmínky trvalého, popř. přechodného pobytu na území České republiky podle § 82 odst. 1 písm. d). V tomto ustanovení však není stanovena podmínka k udělení a vydání řidičského průkazu týkající se délky pobytu na území České republiky ani předložení jakéhokoliv potvrzení. Požadováno je pouze, aby měl žadatel na území České republiky nejméně přechodný pobyt. Bližší objasnění pojmu trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky zákon o silničním provozu neobsahuje.

5. Skutečnost, zda došlo k předložení potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb, obor 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu, je z hlediska trvalého popř. přechodného pobytu bezvýznamná, jelikož žalobce má jako občan Evropské unie právní nárok na udělení povolení k pobytu na území České republiky a může zde pobývat bez jakéhokoliv povolení k pobytu a to až 3 měsíce. Chtějí-li občané Evropské unie pobývat na území České republiky delší dobu, jsou oprávněni, nikoliv povinni, požádat o vydání potvrzení o přechodném pobytu. Datum vydání potvrzení o přechodném pobytu nelze spojovat s počátkem pobytu na území České republiky a občané Evropské unie mohou na území České republiky pobývat trvale, popř. přechodně, bez jakéhokoliv potvrzení. Jelikož zákon o silničním provozu neobsahuje vymezení pojmu přechodný pobyt, popř. trvalý pobyt, je třeba jej vykládat v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území České

republiky a o změně některých zákonů (*dále jen zákon o pobytu cizinců*) a nikoliv odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu.

6. Žalovaný souhlasil s tvrzením žalobce, že § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu stanoví pouze obecnou příslušnost, avšak dále uvedl, že podmínka v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu nebyla splněna. Žalobce k tomu poukázal, že § 82 odst. 1 písm. d) žádný odkaz na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu neobsahuje. Extenzivní výklad zákona o silničním provozu, jak je aplikován žalovaným, je nepřípustný a protizákonný. Tvrzení žalovaného, že směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech byla v rozsahu úpravy přechodného pobytu transponována do § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu je vadné. § 2 písm. hh) upravuje pouze místní a věcnou příslušnost správního orgánu a neobsahuje žádné ustanovení blíže specifikující či objasňující požadavek dle § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, tedy podmínky vydání řidičského průkazu. Aby měla směrnice Rady přímý účinek na žalobce, muselo by dojít k její implementaci do právního řádu České republiky, a to způsobem jednoznačným a určitým. Zákon o silničním provozu však nepřevzal ani pojmy používané touto směrnicí ani v něm není výslovně uvedeno, že má být vykládán v souladu se směrnicí Rady 91/439/EHS. S ohledem na uvedené, není možné, aby zákon o silničním provozu rozvinul účinky směrnice Rady 91/439/EHS vůči žalobci. Nedostatečná implementace směrnic Rady do právních řádů jednotlivých členských států EU jde vždy k tíži těchto členských států.

7. Žalobce tvrdil, že splnil podmínky pro udělení řidičského oprávnění stanovené v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu. Rozhodnutí městského úřadu a žalovaného jsou dle jeho názoru v rozporu se správním řádem a zákonem o silničním provozu. § 92 zákona o silničním provozu nedává správnímu orgánu prostor ke správnímu uvážení, zda řidičské oprávnění udělí či nikoliv a při splnění podmínek je správní orgán povinen řidičské oprávnění vydat.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný uvedl, že mohl rozhodnout o obnově řízení v souladu s § 100 odst. 3 správního řádu v tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí, jestliže byl na novém řízení veřejný zájem. Důvodem obnovy řízení bylo zjištění nových dříve neznámých skutečností. Kontrolou Policie České republiky na Integrované střední škole v Chebu bylo zjištěno, že žalobce nepodal při podání žádosti o řidičské oprávnění pravdivé informace, když uvedl jako důvod pobytu na území České republiky studium za účelem přípravy na výkon budoucího povolání. Správní orgán při rozhodování o obnově řízení postupoval v souladu s veřejným zájmem s cílem, aby na základě zjištěného stavu byla otázka udělení či neudělení řidičského oprávnění uvedena do souladu s příslušnou právní úpravou. Žalobce jako osoba odborně způsobilá v oblasti řízení motorového vozidla (u zkoušky z odborné způsobilosti prospěl) musel o této skutečnosti vědět. Součástí odborné způsobilosti jsou i základní znalosti podmínek pro udělení řidičského oprávnění v České republice. Žalobce musel vědět, že tyto podmínky, resp. předmětnou podmínku nesplňuje.

9. K námitce žalobce, že § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu neupravuje podmínky pro udělení řidičského oprávnění žalovaný uvedl, že citované ustanovení stanoví obecnou příslušnost, koresponduje však s § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu,

které stanoví, že řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt. Pojem přechodného pobytu pro udělení řidičského oprávnění je vymezen právě v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, podle něhož musí přechodný pobyt na území České republiky trvat alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců. Jelikož tato podmínka uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) citovaného zákona nebyla splněna, resp. jak bylo později zjištěno, při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění bylo předloženo nepravdivé potvrzení o studiu v České republice (žalobce se na území České republiky nepřipravoval na výkon povolání), zahájil správní orgán správní řízení o obnově řízení a v tomto dalším řízení vyhodnotil podmínku přechodného pobytu jako žalobcem nedoloženou a žalobci řidičské oprávnění neudělil.

10. K námitce žalobce ke splnění podmínky trvalého, popř. přechodného pobytu na území České republiky, že není stanovena jako podmínka k vydání řidičského průkazu délka pobytu na území České republiky a že jako občan Evropské unie může na území České republiky pobývat bez povolení k pobytu až 3 měsíce, žalovaný uvedl, že tyto právní nároky nepopírá. Žalobce však sám porušil důvod, pro který žádal o udělení řidičského oprávnění. Žalovaný má za prokázané, že důvod pobytu, studium na Střední integrované škole Cheb, neodpovídalo skutečnosti. Řidičské oprávnění tak bylo uděleno na základě nepravdivého podkladu (důkazu). K námitce, že je třeba pojem přechodného pobytu vykládat v souladu se zákonem o pobytu cizinců a nikoliv odkazem na § 2 hh) zákona o silničním provozu, žalovaný uvedl, že v rámci přezkumu uvedeného rozhodnutí je veden především právními předpisy a ustanoveními, podle nichž se v řízení o udělení řidičské oprávnění rozhoduje.

11. K otázce implementace směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech do právního řádu České republiky žalovaný uvedl, že podle jejího čl. 9 platí, že se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí. Uvedený článek směrnice byl do právního řádu České republiky transponován citovaným ustanovením zákona, týkajícím se přechodného pobytu. Stejně tak stanoví „trvání pobytu“ § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. Vycházeno je z premisy, že o udělení řidičského oprávnění má být požádáno tam, kde se žadatel skutečně zdržuje, kde je místo jeho obvyklého pobytu. Otázka nesplnění podmínek pro udělování řidičského oprávnění německým státním příslušníkům je ve Spolkové republice Německo předmětem šetření tamějších úřadů, které po úřadech v České republice a ministerstvu dopravy požadují, aby řidičská oprávnění nebyla z těchto důvodů občanům Spolkové republiky Německo udělována.

12. Žalovaný s odkazem na odůvodnění svého rozhodnutí trval na jeho zákonnosti. Uvedl, že správní orgán prvního stupně využil § 51 správního řádu a provedl důkazy vhodné ke zjištění stavu věci listinou. Podle § 3 správního řádu postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. K tomu využil informace Policie České republiky a přípisu Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru kontroly. Na jejich základě nebyl přechodný pobyt žalobce na území České republiky potvrzen.

IV. Replika žalobce

13. Žalobce uvedl, že je třeba vyjádření žalovaného jako věcně a právně vadné odmítnout. Základní zásadou správního řízení je zásada materiální pravdy, kdy rozhodnutí správního orgánu vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Správní orgán není vázán návrhy účastníků a je povinen předložené listiny řádným způsobem kontrolovat. Městský úřad je povinen zjišťovat materiální pravdu bez důvodných pochybností, čili je místem nalézání práva a tento zákonný rámec z povahy věci vylučuje možnost podřadit městský úřad ve správním řízení pod rámec osob, jenž mohou být uvedeny v omyl (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28.4.2005, čj. 11Tdo 229/2004 a ze dne 26.10.2006, čj. 6Tdo 890/2006). Povinností městského úřadu bylo v řízení o vydání řidičského oprávnění zkoumat stav věci a není pravdou, že následně vyšly najevo nové skutečnosti. Městský úřad byl povinen zjišťovat v řízení o udělení řidičského oprávnění, zda jsou splněny podmínky a pokud tak neučinil, je povinen prokázat, že došlo k novým skutečnostem, které v době prvotního řízení nemohl zjistit. Pokud je však nezjistil pouze z důvodu liknavého přístupu k věci, nemůže to jít k tíži účastníků správního řízení. Již jednoduchým dotazem u Integrované střední školy Cheby mohl správní orgán zjistit, zda důvod pobytu, studium na Integrované střední škole Cheb, odpovídá skutečnosti či nikoliv. Je tedy na žalovaném prokázat, z jakého důvodu nemohl skutečnosti, které uplatňuje při zahájení obnovy řízení v původním řízení uplatnit. Aby směrnice Rady měla přímý účinek na žalobce, muselo dojít k její implementaci do právního řádu České republiky způsobem jednoznačným a určitým. Zákon o silničním provozu však nepřevzal ani pojmy používané směrnicí Rady 91/439/EHS.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

14. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

15. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

Skutkový základ věci

16. Žalobce podal 25. 7. 2008 u městského úřadu žádost o udělení řidičského oprávnění, kterou doložil podle § 92 odst. 4 zákona o silničním provozu dokladem totožnosti (občanským průkazem SRN č. 802250855), posudkem o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel (z 23. 6. 2008, vydaným MUDr. Janou Ludvíkovou, praktickou lékařkou v Plzni), dokladem o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (ev.č. 45101/2008-217, skupina „B“, vydaný 24. 7. 2008 MěÚ Nepomuk), potvrzením o přechodném pobytu na území České republiky (č. VA 051861, vydaným Policií České republiky), výpisem z rejstříku trestů, potvrzením o studiu (vydaným Integrovanou střední školou Cheb, Obrněné brigády 6, Cheb, obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu, čj. 1494/08 z

5. 5. 2008) a fotografií žadatele. Řízení bylo ukončeno 13.8.2008, kdy žalobce převzal řidičský průkaz č. ED 668140 vydaný městským úřadem 25.7.2008.

17. Policie České republiky, Útvar odhalování korupce a finanční kriminality, služby kriminální policie a vyšetřování, Expozitura Plzeň (*dále jen Policie ČR*) vyhodnotila správní spisy zajištěné na Městském úřadě Nepomuk týkající se občanů Spolkové republiky Německo, jimž bylo uděleno u tohoto městského úřadu řidičské oprávnění. V seznamu, čj. OKFK-303/TČ-2008/25-SP, jsou uvedeny generálie osob s trvalým bydlištěm ve Spolkové republice Německo, které předložily v řízení o udělení řidičského oprávnění na území České republiky potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. V seznamu je uveden i žalobce.

18. Uvedený seznam byl dán k dispozici zřizovateli Integrované střední školy Cheb Krajskému úřadu Karlovarského kraje, který provedl ve dnech 30.9.2009 až 2.10.2009 veřejnoprávní kontrolu, čj. 355/KN/09, za období od 1.1.2007 do 31.8.2009 a učinil kontrolní zjištění, že Integrovaná střední škola vydávala v kontrolovaném období potvrzení o studiu „studuje na Integrované střední škole Cheb od ... obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu“. Tento obsah neodpovídal skutečnosti, protože osoby, kterým bylo potvrzení vydáno, uvedený studijní obor v této škole nestudovaly.

19. Žalovaný následně přípisem ze 4.1.2010, čj. DSH/68/10, městskému úřadu sdělil, že existuje podezření, že cizí státní příslušníci, kterým bylo městským úřadem v minulosti uděleno řidičské oprávnění, předložili správnímu orgánu jako podklad pro udělení řidičského oprávnění nepravdivé potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb. Žalovaný sdělil městskému úřadu výsledek dožádání Krajského úřadu Karlovarského kraje a uložil městskému úřadu, pokud se prokáže, že osobám uvedeným v přiloženém seznamu vypracovaným Policií ČR bylo městským úřadem uděleno řidičské oprávnění, a tyto osoby správnímu orgánu předložily potvrzení od Integrované střední školy Cheb, kde měly studovat obor vzdělávání 23-68-E/501 Technické služby v autoservisu, je nutno u těchto osob podle § 100 odst. 1 písm. a) a odst. 3 správního řádu nařídit obnovu řízení, ve kterém bylo řidičské oprávnění uděleno, neboť předložený důkaz – potvrzení o studiu se ukázal být nepravdivým.

20. Městský úřad zahájil oznámením z 15.1.2010, žalobci doručeným do vlastních rukou 21.1.2010, řízení o obnově řízení ve věci udělení řidičského oprávnění žalobci s odůvodněním, že žalobce uvedl nepravdivé údaje ke studiu v České republice (viz odst. 17-19). Protože bylo zjištěno, že žalobce na této škole nestudoval, nesplnil podmínku stanovenou v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. Žalobce byl v oznámení o zahájení řízení o obnově řízení poučen, že před vydáním rozhodnutí o obnově řízení má možnost podle § 36 odst. 3 správního řádu se vyjádřit ve lhůtě do 19.2.2010.

21. Rozhodnutím městského úřadu z 25.2.2010, čj. DOP/116/2010-Han, byla nařízena obnova řízení ve věci udělení řidičského oprávnění skupiny „B“, které bylo ukončeno dne 13.8.2008 rozhodnutím – převzetím řidičského průkazu č. ED 668140, vydaného městským úřadem dne 25.7.2008, občanem Spolkové republiky Německo (uvedeny generálie žalobce). Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že bylo prověrkou Policie ČR zjištěno, že nebyla splněna podmínka přechodného pobytu na území České republiky žadatele o řidičské oprávnění uvedená

v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, neboť žalobce na Integrované střední škole v Chebu nikdy nestudoval, ačkoli při žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil potvrzení o studiu, vydané touto školou. Uvedl tedy správnímu orgánu nepravdivý údaj. S ohledem na to, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, resp. předložené podklady k získání řidičského oprávnění se ukázaly být nepravdivými, řidičský průkaz byl vydán neoprávněně. Městský úřad uvedl, že proto v důležitém obecném zájmu vyjádřeném zákonem o silničním provozu nařídil podle § 100 správního řádu obnovu řízení, v němž bylo řidičské oprávnění žalobci uděleno. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno do vlatních rukou 3.3.2010 a nabylo právní moci dnem 19.3.2010.

22. Městský úřad rozhodnutím z 26.3.2010, čj. DOP/116/2010-Han, v obnoveném správním řízení znovu posoudil žádost žalobce o udělení řidičského oprávnění a žádosti nevyhověl. V odůvodnění uvedl, že je stěžejní otázkou naplnění podmínky trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky podle § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Provedenou prověrkou Policie ČR a následně Krajským úřadem Karlovarského kraje bylo zjištěno, že podmínka přechodného pobytu na území České republiky žadatele o řidičské oprávnění uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu nebyla splněna, neboť bylo prokázáno, že žadatel na Integrované střední škole Cheb nestudoval, ačkoli při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil Potvrzení o studiu v České republice – nesplnil tudíž jednu z podmínek pro udělení řidičského oprávnění uvedenou v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu. Z tohoto důvodu nelze podle § 82 odst. 1 s odkazem na § 92 odst. 7 zákona o silničním provozu udělit žalobci řidičské oprávnění. Dále zdůvodnil, že je toto rozhodnutí vydáváno v obnoveném řízení (viz odst. 21).

23. Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, v němž uplatnil námitky, které později uplatnil v rámci žaloby v této právní věci. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. V odůvodnění uváděl argumenty na podporu zákonnosti nařízení obnovy řízení a konstatoval, že rozhodnutí, jímž byla obnova řízení nařízena nabylo právní moci dnem 19.3.2010.

24. K námitce vůči aplikaci § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu uvedl, že citované ustanovení stanoví obecnou příslušnost, koresponduje však s § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, který stanoví, že řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt. Pojem přechodného pobytu pro udělení řidičského oprávnění je vymezen právě v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, podle něhož musí přechodný pobyt na území České republiky trvat alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců. Jelikož tato podmínka uvedená v § 82 odst. 1 písm. d) s odkazem na § 2 písm. hh) citovaného zákona nebyla splněna, resp. jak bylo později zjištěno, při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění bylo předloženo nepravdivé potvrzení o studiu v České republice, zahájil správní orgán správní řízení o obnově řízení, v tomto dalším řízení vyhodnotil podmínku přechodného pobytu žadatelem jako nedoloženou a žadateli řidičské oprávnění neudělil. K pojmu přechodný pobyt odkázal na směrnici Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech, podle jejíhož čl. 9 platí, že se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů

osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí“. Uvedený článek směrnice byl do právního řádu České republiky transponován citovaným ustanovením zákona týkajícím se přechodného pobytu.

25. Žalovaný dále uvedl, že stejně jako městský úřad nepopírá právní nárok na udělení povolení k pobytu žalobce na území České republiky. V daném případě však nebyla splněna podmínka přechodného pobytu (přípravy na výkon povolání) dle § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, když bylo zjištěno, že žadatel na Integrované střední škole Cheb nestudoval, ačkoliv při podání žádosti o udělení řidičského oprávnění předložil potvrzení o studiu z 5.5.2008, které použil jako důvod pro splnění podmínky přechodného pobytu v souladu s § 2 hh) zákona o silničním provozu v návaznosti na § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Žalobce jako žadatel o řidičské oprávnění sám porušil důvod, pro který žádal o udělení řidičského oprávnění. Řidičské oprávnění tak bylo uděleno na základě nepravdivého podkladu (důkazu).

26. K námitce, že je třeba pojem přechodného pobytu vykládat v souladu se zákonem o pobytu cizinců a nikoliv odkazem na § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, žalovaný uvedl, že je v rámci přezkumu uvedeného rozhodnutí veden především právními předpisy a ustanoveními, podle nichž se v řízení o udělení řidičského oprávnění rozhoduje. Žalovaný dále odkázal na směrnici Rady 91/439/EHS, která výslovně stanoví, co se rozumí pod pojmem obvyklý pobyt. Žadatel o řidičské oprávnění musí mít k tomuto místu určité vazby (profesní, osobní) a pobyt musí trvat alespoň 185 dnů. Stejně tak stanoví trvání pobytu § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. V obou případech je vycházeno z premisy, že o udělení řidičského oprávnění má být žádáno tam, kde se žadatel skutečně zdržuje, kde je místo jeho obvyklého pobytu.

27. Žalovaný se ztotožnil se závěrem městského úřadu a uzavřel, že žalobce jako žadatel o udělení řidičského oprávnění splnil ve smyslu § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu podmínku věku, zdravotní i odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, avšak nesplnil podmínku podle § 82 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, nedoložil trvalý nebo přechodný pobyt na území České republiky.

Závěr krajského soudu

28. Nejprve je nutno zdůraznit, že je soudem v této právní věci přezkoumáváno rozhodnutí správního orgánu vydané v pravomocně obnoveném řízení. Právní moc rozhodnutí o obnově řízení, v němž bylo žalobci vydáno řidičské oprávnění, nastala dnem 19.3.2010. Soud se proto nemohl zabývat zákonností rozhodnutí o obnově daného řízení, resp. námitkami v tom smyslu žalobcem uplatněnými v žalobě v této právní věci. V řízení, v němž bylo vydáno nyní soudem přezkoumávané rozhodnutí, bylo rozhodováno znovu o žádosti žalobce, státního občana Spolkové republiky Německo, o udělení řidičského oprávnění na území České republiky.

29. Udělení řidičského oprávnění je upraveno v § 92 zákona o silničním provozu. *Řidičské oprávnění udělí žadateli o řidičské oprávnění příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností (odst. 1). Řidičské oprávnění se uděluje na základě žádosti o řidičské oprávnění, která musí mít písemnou formu (odst. 2). V žádosti o řidičské oprávnění musí být uvedeno a) jméno a příjmení žadatele o řidičské oprávnění, b) adresa trvalého nebo přechodného pobytu žadatele o řidičské oprávnění na území České republiky, c) datum a místo narození a rodné číslo žadatele o řidičské oprávnění, d) skupina nebo podskupina řidičského oprávnění, o jejíž udělení je žádáno (odst. 3). K žádosti musí být přiložen a) platný doklad totožnosti žadatele, b) posudek o zdravotní způsobilosti, c) doklad o odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel zařazených do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění, d) doklad o splnění dalších podmínek podle § 91, e) jedna fotografie (odst. 4). Po podání žádosti příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně ověří podle dokladu totožnosti údaje podle odstavce 3 písm. a) až c) a doklad totožnosti vrátí žadateli (odst. 5). Splňuje-li žadatel o řidičské oprávnění všechny podmínky podle § 82 odst. 1, má právní nárok na udělení řidičského oprávnění (odst. 7).*

30. Podmínky udělení a držení řidičského oprávnění jsou upraveny v § 82 zákona o silničním provozu. Podle odst. 1 tohoto ustanovení *řidičské oprávnění lze udělit pouze osobě, která a) dosáhla věku stanoveného tímto zákonem, b) je zdravotně způsobilá k řízení motorových vozidel, c) je odborně způsobilá k řízení motorových vozidel, d) má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt, e) splnila další podmínky stanovené tímto zákonem, f) není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.*

31. Zákonem č. 411/2005 Sb. (kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) byl s účinností od 1.7.2006 změněn zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (*viz zákon o silničním provozu*). V důvodové zprávě k zákonu č. 411/2005 Sb. je pod bodem IV. uvedeno, že je navrhovaná novela zákona o provozu na pozemních komunikacích v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a v souladu s uvedenými směrnici Evropské unie, jmenována je na prvním místě Směrnice Rady 91/439/EHS o řidičských průkazech (*dále jen Směrnice*). Není proto správné tvrzení žalobce, že zákon o silničním provozu nepřevzal pojmy používané touto směrnicí ani v něm není výslovně uvedeno, že má být vykládán v souladu se směrnicí Rady 91/439/EHS.

32. Dle čl. 7 bod 1. Směrnice *řidičské průkazy mohou být vydány pouze žadatelům ... b) kteří mají obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal, nebo kteří mohou doložit, že už tam alespoň šest měsíců studují.* Dle č. 9 Směrnice *pro účely této směrnice se „obvyklým bydlištěm“ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalednářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě*

osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi touto osobou a místem, kde bydlí.

33. Vycházejí z této Směrnice byly do zákona o silničním provozu zákonem č. 411/2005 Sb. v souvislosti se vstupem České republiky do Evropské unie dnem 1.5.2004 implementovány krom jiných i uvedené články Směrnice, a to do ustanovení § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu, který byl upraven: *za slova "České republiky" se vkládají slova "nebo přechodný pobyt na území České republiky, který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt").*

34. § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu proto s účinností od 1.7.2006 zní: *Pro účely tohoto zákona příslušný krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností je krajský úřad nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je příslušný podle místa trvalého pobytu žadatele o řidičské oprávnění, žadatele o vrácení řidičského oprávnění, držitele řidičského oprávnění nebo držitele řidičského průkazu, nebo jde-li o osobu, která nemá trvalý pobyt na území České republiky nebo přechodný pobyt na území České republiky, který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt"), u kterého žadatel o řidičské oprávnění, žadatel o vrácení řidičského oprávnění, držitel řidičského oprávnění nebo držitel řidičského průkazu složil zkoušku z odborné způsobilosti podle zvláštního právního předpisu.*

35. Z uvedeného je nutno dovodit, že není správná námitka žalobce, že zákon o silničním provozu neobsahuje bližší objasnění pojmu trvalého nebo přechodného pobytu na území České republiky (odst. 4). § 2 je nazván „Vymezení základních pojmů“ a přechodný pobyt je v tomto ustanovení vymezen slovy: *který trvá alespoň 185 dnů, pokud osoba neprokáže, že se na území České republiky připravuje na výkon povolání po dobu nejméně 6 měsíců (dále jen "přechodný pobyt").* Tzn., že v tomto ustanovení, které upravuje místní příslušnost, je uvedena i legislativní zkratka pro pojem přechodný pobyt a je umístěna do ustanovení, v němž jsou vymezeny základní pojmy zákona o silničním provozu. Nejedná se o extenzivní výklad zákona o silničním provozu, jak namítá žalobce.

36. Je pravdou, jak namítá žalobce, že podmínky pro udělení řidičského oprávnění jsou vymezeny v § 82 zákona o silničním provozu, kde je v odst. 1 pod písm. d) stanovena podmínka ohledně žadatele, že *má na území České republiky trvalý nebo přechodný pobyt.* Co se rozumí přechodným pobytem je pak vysvětleno v § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. Bylo tedy správné, když správní orgány obou stupňů v souvislosti se splněním podmínek pro udělení řidičského oprávnění žalobci posuzovaly podmínky stanovené v § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu a písm. d) v souvislosti s § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu.

37. Pokud městský úřad z podkladů pro rozhodnutí jak jsou výše uvedeny zjistil, že žalobce k žádosti o udělení řidičského oprávnění na území České republiky předložil jako doklad o svém přechodném pobytu potvrzení o studiu na Integrované střední škole Cheb a následně bylo kontrolou orgánů Policie ČR a zřizovatele této školy Krajským úřadem

Karlovarského kraje zjištěno, že zde nestudoval, byl správný závěr městského úřadu, že žalobce nesplnil podmínku pro udělení řidičského oprávnění stanovenou v § 82 odst. 1 písm. d) vycházející z § 2 písm. hh) zákona o silničním provozu. Správný byl rovněž i závěr žalovaného, který odvolání žalobce podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

38. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že v mezích žalobních bodů nebyl žalobce zkrácen na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

39. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních .
(§ 102, § 106 odst. 2, 4 s.ř.s.)

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu je nepřipustná.
(§ 104 odst. 2 s.ř.s.)

Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s.ř.s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.
(§ 104 odst. 4 s.ř.s.)

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.
(§ 105 odst. 2 s.ř.s.)

Kasační stížnost nemá odkladný účinek.
(§ 107 s.ř.s.)

V Plzni dne 29. července 2011

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Michaela Vurmová